

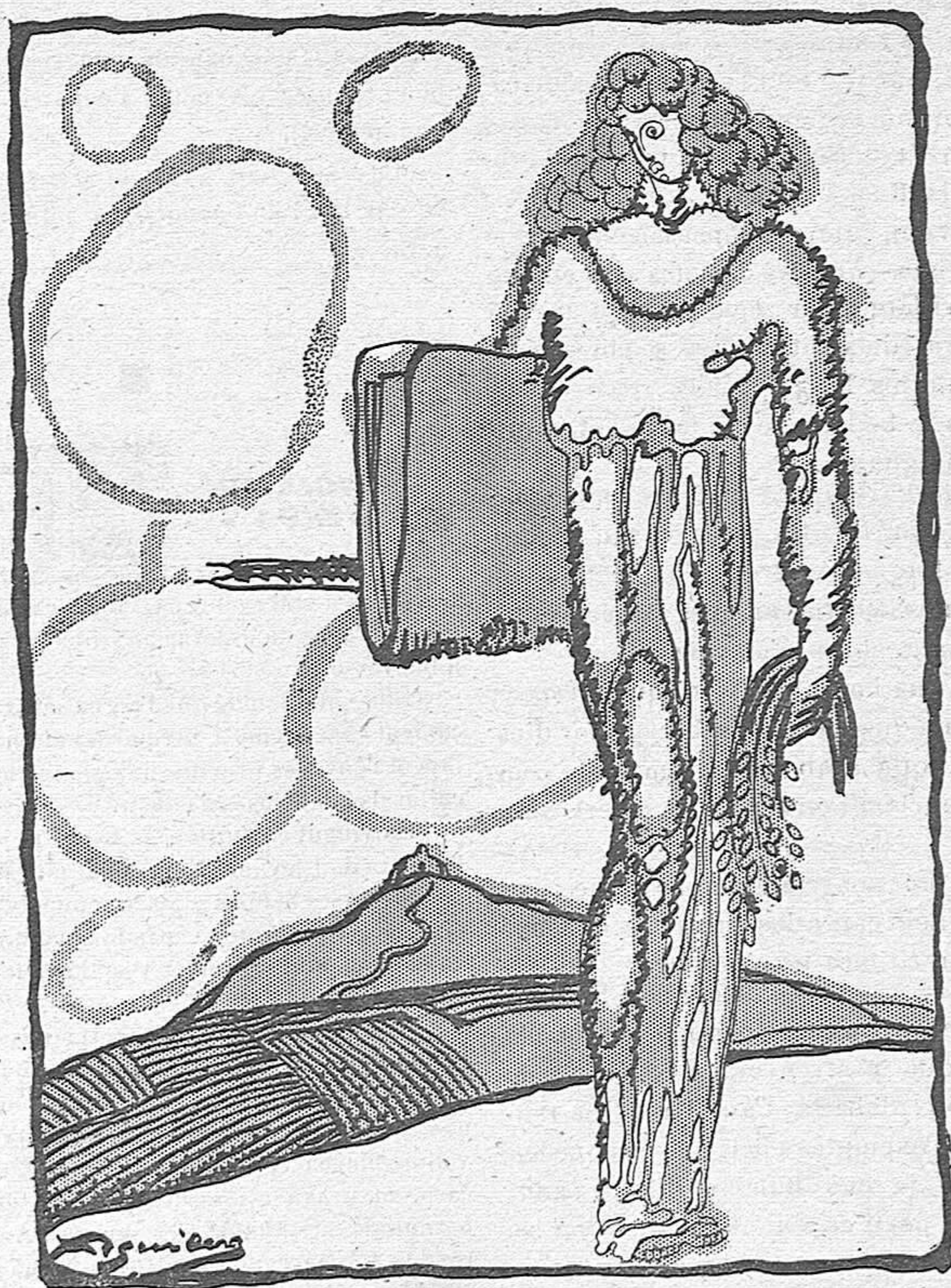
AQUAFORTS

REVISTA D'ART

■ ■ ■ ■ I HUMOR

: SURT :
CADA
QUINZE
DIES :

10 CÈNTIMS

—Diuen perquè fujo de la guerra.
Si l'Art no'n té, de fronteres!

LO QUE HA SIGUT, LO QUE ES I SERA GIRONA, SI DEU NO HI POSA REMEI.

DIEM en primer lloc que Girona n'està ben proveïda de belleses i per nosaltres — gironins

fins al moll de l'ós—això es la cosa que més ens alaga.

Però si en la nostre Ciutat les belleses no tenen fi ni conte — ja que aquesta anomenada s'es espargida per tot arreu i no es que nosaltres volguem donar gat per llebra—això no es dir que no n'hi haigin també en altres llocs i des d'allí ens vinguin a veurer i que, fins algunes— per la nostre sort—se dignin augmentar els cabdals de les que ja tenim.

Conservem, encar, tota l'esplendidesa de cares alegres i profundament boniques i de cossos esplèndidament formats, adornats d'aquelles bruces primaverals, fines i colorides.

Les conservem, dic, en el pensament; ja que no en nostre vista—que les dametes sens en han anat en peregrinatge per aquestes montanyes i platges de Deu, deixant-nos les ombres, si es que aquestes no les han seguides rendidament enamorades de la bellesa de qui les ha fet, sobre la terra que'ns aguanta.

I vet-aquí que are una d'aquí, are una d'allà, are una altre de més enllà, se'ns en van anant i en un dir Jesús! aquesta Girona s'ha anat despo-blant quedant-nos solzament unes poquetes que estan si m'en vaig, si no m'en vaig.

I veus-aquí que horroritzats d'aquest espectacle, al istiu ens quedem sens saber que fer dins aquesta ciutat, que amb gaires empentes com aqueixa, la veuriem convertida en desert, amb camells i tot.

I pregunto jo: aont arriarem si aqueixa corrent d'emigració cap a les terres més o menys mutanyoses o marítimes no s'estronca?

Jo aconsellaré—molt seriament com ho acostumo fer sempre que'm dona per aqueixa banda del repertori—que nostres grans concellers de nostre mai prou alabada Casa Gran, en reuneixi uns quants exemplars dels que ens queden i alguns dels que ja ens han esquitllat, i a tant per barba, me'ls porti cap al *Museo* desde on les societats que encar es coven i les que encar no s'ha pensat amb fells-hi l'ou, s'admirin i ens envegin per nostre gran sort de haber pogut contemplar aitals coses.

Això sempre en el cas donat que les tristeses d'aquella vall de llàgrimes ens portin la desgracia de que les aitals belleses trovants-hi be en les més o menys llunyanes terres, es dignin oblidar la situació panoràmica de nostre dolça Girona.

I dient això me sembla que ja ho he dit tot, si no es que a algú se li acudeixi preguntar que com podem passar el temps. ¡Psé! Divertint-nos amb tota la bona fé que podem i tot lo que sabem, admirant cada dia els tant alabats afores i anant a qualques fonts—sempre ben escollides—i aixís, avui a la font de la Pòlvora i demà a la font del Ferro i demà passat a la vice-versa, tot passant per camins que si no mires pas ben bé ont fiques els peus, t'esposes a trencarte la nou del coll.

Es alló: Quan falta la *Bellesa dona*, s'ha de buscar la *Bellesa paisatge*: a tothom li arriba la hora.

DOM SOB.

L A NOIA PRESUMIDA - -

ASSENTADA gentiment en un banc de fusta, l'una cama sobre l'al-

tre, deixant entreveurer el començament d'una forma divina, l'he vista esperar un camarot, per d'allí, anar a banyarse.

Ella volia també que l'aigua salada acariciés dolçament el seu cos, i perquè no dir-ho, volia que el jovent l'envegés i rendís homenatge a les formes culturals i delicioses d'ella....

Ha vingut en *Jaume*, el banyista més amable de la Costa de Llevant i li ha donat un camarot.

Nosaltres hem anat discutint de tot lo discutible i aixís ha passat l'estona. (Cada hu dintre seu esperava el moment d'apareixer vestida en trajo de bany la noia presumida).

De sopte un espatec de porta ens ha fet posar a l'aguait i l'hem vista sortir pausadament.

Sortia: la cara riallera mirava el mar portant una coforra originalíssima demunt la testa. Una tovallola blanca com la neu i apretada sobre la seva carn, mostrava als nostres ulls la forma perfecta i hermosament difinida del seu cos. Anava avençant tot deixant marcat en la sorra la forma diminuta dels seus peus, fins que trovà l'aigua i's refrescà el front.

A mida que anava avençant mar en dins i l'aigua pujava amunt del cos, la noia presumida marcava una extremitut, i tement o no tement l'aigua, aquella

sensació li era agradable, li semblava que aquella aigua al tocar la seva carn li donava un bès; la besava i n'estava ditxosa.

Mirà un moment a darrera seu i al veurer que triomfava en les mirades d'aquella joventut, la seva cara complascenta donà un sonriurer i com qui juga i volent defugir les mirades aquelles, s'avalançà al mar i les línies del seu cos, es perderen en la profunditat.....

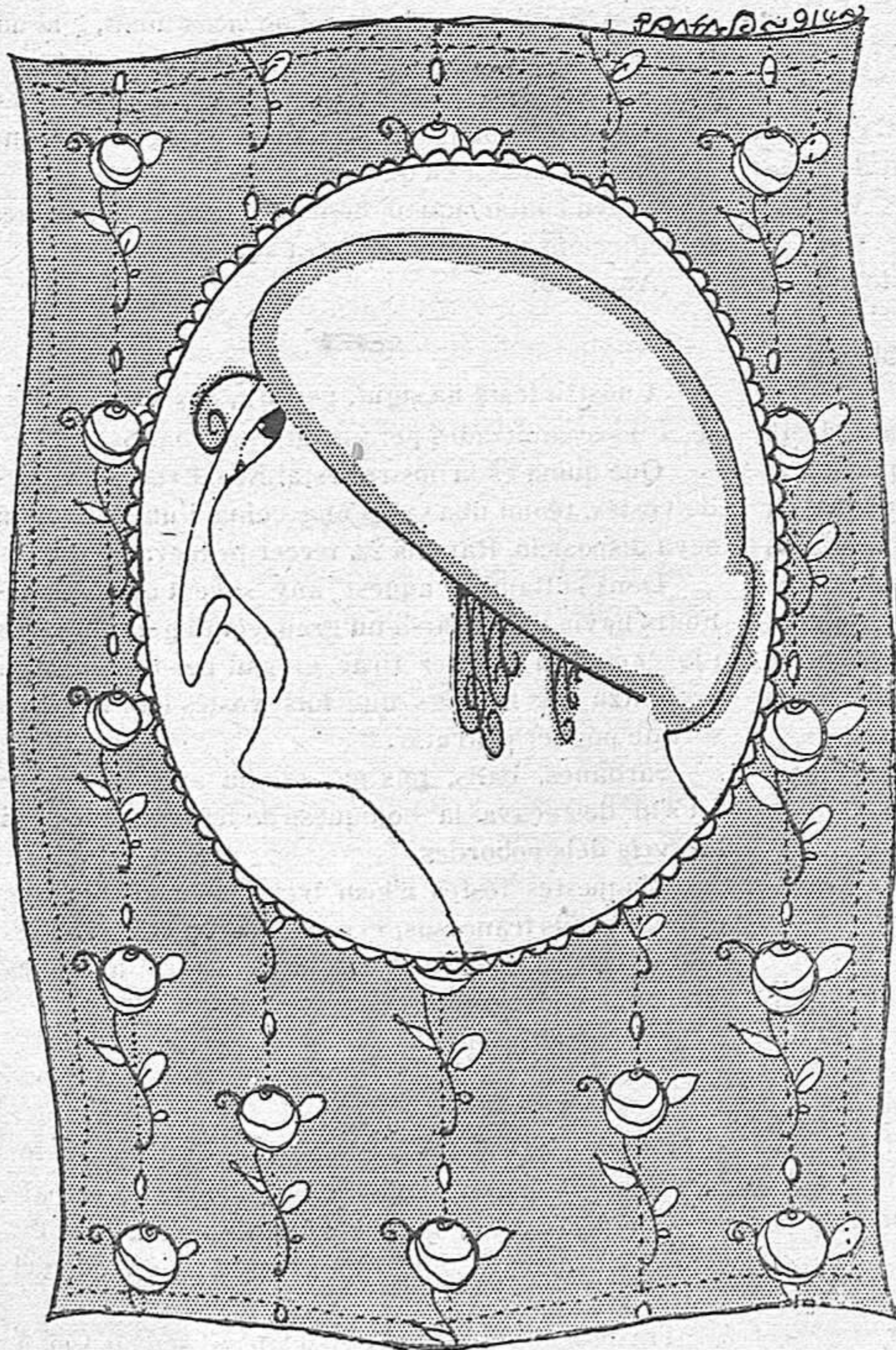
Sortí de l'aigua, agafà la tovallola i cobrint se, corregué mig tirada endavant, cap al camarot.

Al cap d'una bona estona sortia fresca i blanca i flonja i hermosa com mai.

Passà davant nostre; donà un *passi-ho-bé* que contestarem i s'allunyà.

Unes senyorettes que allí hi havien li tenien enveja. Triomfà.

STIL.

NOSTRES ELEGANTS

o fa pas molt—
ho recordem—
qu'el seu nom
ens era com-

pletament desconegut. *Forastera* l'anomenavem.

Avui arreu ont anem—i ella va—en nostre Rambla de la que ens sembla ja n'hem dit prou, com en nostre Devesa, de la que encara que no n'haguem dit molt, això no es dir que no s'ho mereixi, com en nostre teatre, com en nostre societat, es ella anomenada i hi posa per tot un caràcter d'originalitat que'ns admira.

Te un no se qué d'infinita gentilesa en tot el seu ésser; en sos ulls esplèndits—ulls negríssims on hi viu una claror que ens encisa i que posats a alabar no acabariem mai; en son geste senzill, geste de Verge que s'adora i que adora; en son vestir elegant; en sos peus pulcrament calçats i fins en el modest obert qu'ens ensenya una esplèndida de cama que ben bé ens la quedariem per casa.

I aqueixa admiració no es sols nostre; que son molts els joves que van amb un peu fora camí encara que no sigui més; que per veurer les petxades que deixa a terra.

I després de posar tot això de la aital, direm amb tota la franquesa que ens caracteritza, que tot lo que hem dit es poc i perquè se us en faci cabal càrreg, contempleu-la de cap a peus i si les nostres plomes no esdevenen prou entenimentades, els vostres ulls se cuidaran pla bé, de no fer-se heroics defensors de la seva bellesa.

XAVIER FORSA

ROMIATGE ARTÍSTIC.— Han tornat de La Bisbal i Malgrat, on foren contractats per la «Peña» i «Tivoli», el «Quintet Català». Durant la seva estada en aquelles terres de les nenes xamoses, varen ser objecte de tota classe d'atencions i en tots els concerts donats, obtingueren un èxit sorollós.

—L'«Art Gironí» ha obtingut un èxit gran en les festes de Badalona, obtinguent ovacions sinceres.

Donem aquestes noves amb veritable fruïció i els demanem perseverin estudiant.

AIGUA-FORTS

ENIM un Arcal-
de que no ens
mereixem. Es
un Arcalde

sencer, lo que s'en diu bon Arcalde; però, ditxós però, un Arcalde ha de tenir forçosament una condició que no trovem al senyor Coll. Ha de tenir malícia, molta malícia i ser molt mal pensat.

Es per això que el senyor Coll amb tot i haver trevallat incansablement perquè el preu del pa no fos variat, s'ha trovat qui li han amagat l'ou i li han apujat, diguem-ho gràficament, a les seves pròpies barbes.

Nosaltres, senyor Coll si fossim arcaldes ens venjariem dels flaquers per un medi ben senzill:

Cada dia fariem pesar el pa de l'un i l'altre, per veurer si hi ha merma de pes i al que caigués picaria fort.

Perque senyors, si a Barcelona que te tarifat el preu del pa per el seu Arcalde's troven que l'abai-xen no es pas just que aquí l'apugin.

I això diu molt!

ENS escriuen de Lloret:

La colònia gironina en aquesta vila es molt numerosa i dona marge a fer una infinitat de *Aigua-Forts* i *Potins*, mes com ting mandra no més vos diré lo més essencial.

Saveu la família Llovet? Doncs el dia de la festa es varen reunir tots, no ni mancava cap.

Els havereu vist junts. erem 24 Al poble tothom parlava de la taula dels 24.

Vos recordeu de les Amat, aquelles angelicals germanes? Son a Lloret, per cert que quand varen arribar a l'estació, la gran va donar un sospir i digué. «el pensar que soc prop de Girona, sembla que el cor se m'obra».

Per la festa varem veurer an el poeta pulcrísim i selectísim acompanyat del seu imprescindible secretari. Va quedar torrat (no el secretari, éll) d'una nena barcelonina (no podia ésser altre).

En Cardona junt amb el ventilador, va visitar a la Torres, que cada dia està més fresqueta.

El *pollo Martín* va volguer visitar Lloret saturat per allò de la marina:

Costas las de Levante

Playas las de Lloret.

Li va agradar molt. Va volguer provar de ballar el *Tango* però no resultá; li faltava una soltera o viuda que savés marcar el compás.

La Mercedes del vostre carrer de Santa Clara, va impresionà el cor d'un jove estudiant de Santa Coloma. Em sembla que li diuen l'Andreu.

Aquet si que de tant torrat hi havia perill qu'es cremés.

El *papá Torres*, com sempre, lluint aquell trajo, blanc com sempre.

A Barcelona varen estrenar una sarçuela den Bretón que's titolava «Don Gil de las calzas verdes», dons aquí] al *papá* ja se li diu «El hombre del traje blanco».

Sembla un solter! S'ha fet treurer el bigotil

En Llovet, el vostre company segueix *torradíssim* amb aquelles dues nenes que ja vaig escriurer.

Els balls hi son en abundó, els *potins* a mils, els gastos extraordinaris, al cassino sols ballen *agarrao*, han desterrat els balls de quadro i l'hora dels banys es de dos quarts d'una a dugues. Això l'aristocracial!

Voleu més amb més poques lletres?

Salud, amics i si ting temps m'arribaré fins a Blanes, Malgrat, Pineda i Calella.

Adeu siau. *Mandad fondos.*

SI hi ha algún empleat del municipi que mereixi una gratificació per el zel i comportament amb que s'ha distingit, aquest no es altre que el vigilant del Jardí de la Devesa.

Entren una colla de joves, desseguida veureu al vigilant que s'aixeca del seu lloc acostumat, i al darrera de la colla.

Sabent això, l'altre dia entrá una colla i ell feu la seva obligació; mes hi havia una retaguardia que li amagá la cadira en que seia.

Podeu contar aquell home com es va posar i les melediccions que tiraria contra aquells jovenets.

Amb raó!

LA nostra festa ha sigut, per ara, el *clou* de les festes organitzades per els diferents barris.

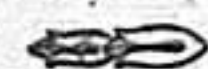
Que quina es la nostra festa! Nosaltres, servidors de vostés, tenim una sala, una cuina i un celler a la seva disposició, Rambla 22, tercer primera.

Dons la Rambla aquest any savent que AIGUA-FORTS havia de portar-li un gran contingent de joves i jovenetes va volguer tirar el plat per la finestra i organitzá els festeigs que tots vostés han tingut la sort de poguer disfrutar.

Sardanes, balls, *faixina*, tot ha anat bé, i entre tot s'hi destacava la boniquesa de les pobordesses i l'alegría dels pobordes.

D'aquestes festes n'hem tret una conclusió: que com diuen els francesos, el nom no fa la cosa, i la veritat el clavari D. *Cándido* ens ha demostrat que no es tan càndit com sembla.

Fins un altre any.

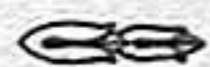

HEM rebut dels veïns del carrer de Talarn, una infinitat de mostres d'agraïment, ja sigui verbalment, ja per carta i fins ha caigut algún Habano, tot per l'èxit qu'hem assolit de fer arreglar la teulada del Teatre principal.

Trasladem aquestes felicitacions al senyor Coll a

qui n'oferim la meitat (els puros ens els quedem) i ens felicitem de la millora.

I prou d'aquest color!

DUES veritats com un cove, o com dos coves:
«A l'istiu tota cuca viu.»

«De la font de la Pera en surten cucs.»

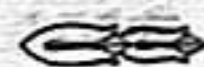
Respecte de la primera veritat no tenim res que dir-hi.

Respecte de la segona creiem que hi ha qui deu-
ria, no precisament dir-hi, sinó fer-hi alguna cosa.

ELS redactors de l'*Heraldo de Gerona* han menjat fa-
rina i se'ls hi ha indisposat. Dos números se-
guits han parlat de la qüestió del preu del pa i els
diaris de l'endemà, en totes dues ocasions, han hagut
de contradir-los.

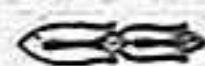
¡I es clar, homes! La farina s'ha de menjar cuita;
sinó... no's pot païr.

HI ha gent que's creuen que tot lo que's publica a
AIGUA-FORTS, són rifades. No, homes, no; també
publiquem coses en serio! per alguna cosa fem Art
i Humor.

D'això en resulta que la gent que se'ls tracta en
serio s'ofenen i es pensen que un se'ls rifa.

Recomanem als pagesos que no estiguin acostu-
mats a menjar plats forts que no vagin mai a la fon-
da que tindrien mal de ventre; o sigui que si estàn
acostumats a l'aigua clara i no saben entendre les
coses que no busquin AIGUA-FORTS.

SENYOR Arcalde: Les Rambles on hi bull tota la
nostra vida ciutadana; les Rambles on la nostra
joventut passeja; les Rambles que l'hermosura de les
nostres úniques dametes fan que sigui un paradís on
els cants dels rossinyols són les paraules i rialles de
elles; aquestes Rambles que per si soles ja són tota
una Girona; aquestes Rambles amades, es moren se-
nyor Coll i es necessari curar-les.

D'altra manera ens anirem morint, morint de re-
signació i les Rambles ja no seràn Rambles i les
nostres divinitats no voldràn alegrar amb la seva
presència la nostra vida.

Senyor Coll, per favor, que's moren!

EN Darder, el cèlebre piscicultor de l'estany de
Banyoles, està disgustadíssim.

No n'hi ha per menys.

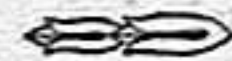
Com que la família del Dentista, entre altres en-
treteniments de l'estiuatge, practica el de la pesca,
¡naturalment! ja'ls peixos quasi s'han acabat!

No n'hi ha prou de posar tanques a les boques dels
rius que de l'estany surten, per a que'ls peixos no

—Si estirem tots dos, l'un per una banda, l'altre per
l'altra, no arribarem en lloc!

s'escapessin; s'haurien de privar de sortir enlaire,
volant.

HEM llegit als diaris que dues dònes varen bara-
llar-se, mossegant l'una a l'altra i esgarrapant
l'altra a l'una.

Això sí que és portar-se «com gat i gos».

Lo particular és que'l metge municipal senyor
Ros va curar-les.

Nosaltres entenem que hauria estat més en ca-
ràcter el «posar-les en observació».

COMENTARI d'actualitat.

Quan un hom reventa una cosa molt dolenta
acostuma a dir: això és fusellable.

Ara amb motiu de les *circumstancies actuals* tot se
cambía i hi ha un nostre amic que per reventar diu:
Mereixaria ser posat a la frontera franco-alemanya!

POTINS

ASSEJANT per la rambla l'he vista i la seva manera de ser m'ha interessat desseguida

Jo pobre de mi que no fa molt soc a Girona, he volgut saber qui era; per això si faig algun *lapsus* perdoneu, amics.

El cabell ricat i cuidadosament ben posat, m'ha fet endevinaa que el seu art era el *pentinat*; ho he preguntat i lh resposta ha sigut afirmativa. He sabut aixís mateix que Maria, la Verge Maria era el seu nom.

L'he seguida tot passejant i m'he cregut trovar en ella, encare tant jove, un aire de distinció, una candorositat en la seva *pose*, un encís en tot ella que m'he sentit cor-pres.

He preguntat per el seu caràcter i m'ha sabut mal el preguntar-ho. Es amable, molt amable, sonrient, molt sonrient, gentil, molt gentil però si's creu que qui va a enraonar-hi pot fer-ho sols per divertir-se un rato, el despatxa, el despatxa desseguida.

No he volgut creurer i ho provaré un dia. En tot deixeume companys que les vostres planes em serveixin per testimoniar en aquesta Maria candorosa, el meu entusiasme i deixeu que faci una reverencia

RETALLEM del Dia Gráfico:

«Gerona, 25 (a las 18,20).—El expreso de esta tarde ha salido para Barcelona el gobernador civil señor conde de Casa Segovia. Su objeto es conferenciar con el señor Andrade, amigo suyo, y esperar en esa a su distinguida hija, la poetisa doña Gertrudis, que viene de Madrid para vivir al lado de su padre.»

Quand un ha acabat de llegir aquest telegrama pensa que una senyoreta que vingui a fer-nos de governadora, a nosaltres joves, perque segurament els seus naturals encants ens governarán cegament, i que aquesta senyoreta a més de poetisa distingida, porta un *obolengo* de noblesa, ha de ser cosa extraordinaria, mai vista ni pensada en la nostre quieta i immortal Ciutat, i com la sortida de AIGUA-FORTS ha de fer trontollar les arrels corcades de la gent poruga..

Per això i perque la seva lira estem segurs cantarà el romanticisme dels nostres carrerons, donem la benvinguda a la filla del Goberador, conde de Casa Segovia, i si li manquen unes columnes per als seus versos demani, demani que nosaltres som *archivo de cortesía*.

L'hem vista anar Ciutadans amunt tota depressa, i l'hem seguida.

Estava neguitosa i els seus ulls deien que havia plorat.

Un desengany potser?

No! Tenia una amiga, molt amiga que la volia trair i ella li plantà en cara.

Total rés, o lo que es igual,

nada entre dos platos.

Més val aixís, que tot hagi anat bé i sense conseqüències lamentables.

EL dia que tingueu de marxar a un o altre part, per l'estació de França vos prego d'anar-hi una estona més aviat; vos demano encare que aneu a pendre una orxata, un café o una copa de conyac al café Restauran.

Del café, del conyac i de la orxata si que no'n tenim rés a dir.

Però aneu-hi amb seny perque quand veureu a aquella hermosura en persona darrera al taulell; quand una paraula de la Maria, tingui ressó en les vostres orelles i quand aquells ulls vos mirin, vos asseguro viureu en plena gloria, i si massa em feu dir no seria estrany que el tren vos deixés en terra.

Que tot pot esser per obra i gracia de la idem de la espetarrant Maria del café-restaurant de l'estació.

AQUESTA vegada potser cumplim una promesa. Nosaltres amb això de prometre estem desesperats perque mai en sortim be i no es que la voluntat no hi sigui, sino que l'original que no tenim el di lluns, al arribar al divendres s'ens multiplica i en surt de per tot; resultat, que molts escrits han d'esperar *turno*.

Deiem que n'hi havien que feien l'aprenentatge i avui volem parlar-ne solsament de tres.

L'un es en Josep, aquell que tot el dia remena fusta, que el dia del seu sant es esplèndit amb els amics (els altres dies no'n parlem, ni un paper de fumar) i aquella amable *Mercé* del carrer de les Balles-teries.

L'altre es en Siset, jove que tracta amb això que en diuen lleis; fa el paper a la *más intelectual*, però ara ella s'en ha anat a Malgrat i ell s'ha quedat trist..

L'altre, en Peret, aquell jove *banquer* que usa lentes i aquella nena que sa b patinar, anar en bicicleta, dançar i fer viatges a França.

Aquestes tres parelles aviat faran el mateix camí que aquells del número passat formalitzant els amors que entre ells ja tenen formatlizats.

I vinga jovent que s'estimi i es casi i que siguin feliços, ja que es qüestió de no descuidarse de lo que ens va dir el nostre pare:

Creced y multiplicaos.

EL nostre *boulevard*, les ben nostres rambles es el seu passeig quotidià. Les veureu sempre juntes com a bones germanes, vestint un trajo completament blanc i senzill i un capell negre cada una. Son plenes d'amabilitat. La *Teodora*, bon nom novelesc, es d'una tendresa sens parell, la seva conversa es franca i volem oir sempre, la seva veu pastosa i bonica.

La Maria es una beutat, una fada de mar o terra que atrau indistintament per l'armoniositat i dolcesa dels seus encants.

Entre mig de boscos i riberes serien amades per patges i cavallers, fins per reis! però aquí, entre mig de cases belles i mal restaurades son l'esperança de una modesta felicitat on la poesia i el romanticisme no te altre alcanç que una era de pau i benhaurança.

Si diem per més senyes que Tortosa es la seva Patria, no podreu pas equivocar-vos.

LA Maria—avui sembla que la Verge ens faci de Musa—aquella flor de la plaça del VI, sempre saluda o saludava seriament, amb posat de sensateç.

Un jove amb neguit de veurer sonriurer aquella cara deliciosa, tot ballant sardanes, va demanar-li que al donar el *passio-ho-bé* mirés de marcar en la seva boca un aire graciós.

Desde aquell dia, la Maria—l'hem trovada dues vegades—quan saluda ho fa riallera i la seva faç al marcar el sonriurer, sembla l'infinita esplendidesa de una fada.

SABEM de bona tinta que aquell jovenet que cada dissabte ve de Barcelona per a passar el diumenge al costat de la familia, no és sols aquesta que'l porta per les nostres terres, sinó que hi té una *charmante* nena que, com totes les d'avui en els *Potins*, es diu Maria; una Maria blonda com l'or i delicada com una gardenia.

Eros ha tirat una sageta i ha fet blanc; aquest Eros es veu que'ns donarà molt que dir.

NO li seria possible el senyor quefe d'Obres públiques fer adobar o arreglar la carretera del Congost?

Perquè ens explicarem. Coneixem un jove ben plantat, amb bigoti a lo kaiser, que és ric i és permet gastar auto, que viu en un poble proper (que és lluny de Girona si fa o no fa com d'aquí a Celrà), que desitjaria que per la carretera si pugués *rouler* per venir depressa a Girona a veure la *novia*.

Tingui present el senyor Sorribas que, de no adobar-la, sacrifica la felicitat d'alguna gironina i, la veritat, fora molt sensible!

LA conversa era animada. Lo que se deia, molt fort, ho podia oír tot-hom. Passà un amic i agafà al vol aquestes paraules:

"Si tots els joves de Girona són uns *poca-solta!*"

Protestem d'aquesta afirmació que segurament era dita en un moment d'exaltació. I, una altre vegada, no val a cridar tant.

REBEM una carta: tamany petit, color rosa, perfumada. La desclorem i tenim una sorpresa. Diu aixís:

"Querido Pepe: Ayer no pude venir porque mamá estaba enferma. Pasé una noche! Y tu, Pepe mío?"

Espero poder salir hoy. Ven en la calle... (ens ho guarden).

Adiós! Hasta hoy mismo!

Te envía un beso, tu

Coneixem la lletra. Es d'una nostra col·laboradora que segurament ha canviat la carta; devia enviar-nos algún "potin," i ha tingut una distracció.

De totes maneres, ho hem dit al *novio* i la *cita* no s'ha pas quedat en terra. Nosaltres perquè dos cors enamorats puguin divertir-se, fem tot lo humanament possible.

ENS arriben noves de Bagur, en les quals se'ns diu que la Carmela i la Maria Lluisa han fet furor en totes les festes majors.

Els *dandys* que per allí estiuejen, n'es'an encantats de la seva gracia i n'hi ha algún d'ells que de aquesta feta vindrà sovint a visitar Girona.

Elles, com a bones gironines, els hi han explicat que tenim una gran Catedral amb claustres romànics, fonts de tota mena d'aigües, un boulevard i la gran Devesa.

Ara, lo que falta saber, és per quina bellesa vindran: si per les monumentals o per les femenines.

De totes maneres, bó és que vinguin, encara que algún dels nostres li sàpiga greu..

HA estat ha Girona, i no sabem si ja es fòra, el *bizarro* de la Mercedes. Les rialles i les mirades *gorritz* abundaven i més de quatre tenien *denteta* per no poguer posar-se al lloc d'ell.

Per nosaltres, mentres ells dos hagin disfrutat, ja estem contents.

EN la nostra Redacció hi contem un amic, que la veritat, a *Don Juan*, el deixa enrera.

Arriba una forastera; com se suposa, qui ho sab primer és AIGUA-FORTS (i això no s'estranyi ja que tenim montat un ample servei d'investigació). Però ve l'amic, li donem la nova i lo primer que pregunta de quin poble és i quin nom se diu.

Es de Banyoles, de Sant Jordi, de Hostalrich? Maria, Mercè, Lolà?

Sapigut el nom i el poble, es treu un carnet, mira, regira i per fi exclama satisfet:

Ah! Sí; fa tres anys que hi festejava!

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Marcís Martí Crayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI

**Gas, Aigua,
Electricitat**

Es cuida d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet

Berrets de totes menes

Trajos per a nins

Corbates, elastics, &c.

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Perruqueria Dalmau

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

**Drogueria d'en
Veitor Sarquella**

OBJECTES FOTOGRAFICS

Papers, Cartulines Aparells, Plaques, etc.

LA CASA MES SERIA

PROGRES, 21

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Celler Llach**

VINS

COLLITA PROPIA

VINS GENEROSOS

CIUTADANS

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Cucurull
—SASTREESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

Perruqueria higiènica

J. FARRÉ Pujada del
Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11